

SÜNDMUS: eesti oma muusikali õnnestumine on haruldasem kui hea klassika

Lapsstaar pani publiku hõisk

Estonias möllas "Nukitsamehe" esietendusel üle aegade selline aplausimis väsitas näitlejad enne kui publiku

esietendus

NUKITSAMEES

Dirigent: *Elmo Tiisvald*

Kunstnik-lavastaja: *Hardi Volmer*

Lavastaja: *Neeme Kuningas*

Koreograaf: *Tatjana Järvi*

Osades: *Sander Kibuvits, Margit Saulep, Mati Vaikmaa jt.*

30. jaanuaril Estonia teatris

HEILI VAUS

Estonias sel laupäeval esietendunud rahvusmuusikal "Nukitsamees" on täistabamus. Alates Olav Ehala hititihedast ja eripärase helikeelega muusikast oma lapstäheni. Lähiminevikust ei meenu teist sellist esietendust, kus lauludele rütmis kaasa plaksutatakse ja lõpus osatäitjad mitte aplausi välja pigistama ei pea, vaid lilledega lehvitates vaimustunud vaatajaid lahkuda paluvad.

Tõsi, nii poolt- kui ka vastuväiteid võib tekitada see, et kogu lavastus oli samas võtmes: ilus romantiline lavapilt, lihtne liikumisjoonis ja sirgjooneline pooltoonide ta sisu. Käärid eri stiilide haakumatus vahel on sellega välistatud. Lihtsa lastelavastuse puhul saab läbi ka teatringlikkuset. Teisalt oleks hea meelega näinud huvitavat-nüüdisaegsemat liikumist. Koduõue stseeni õones patriootika aga kukkus muidu erakordselt hoogsast ja rütmikast lavastusest lausa välja. Lõpu päästis äravajumisest publiku ovatsioonitorm ja uuesti tantsitud kollilaul.

Päris poisid ja muusika

Nukitsamehe osas esinevad väikesed poisid ja Ehala kurikuulsate sünkoopidega võrtsitatud muusika on lavastuse tõmbenumbrid.

Esietenduse Nuki – Sander Kibuvits – tõsis oma tulesädemena vapustava liikumise (tantsud, hundirattad) ja armsa laulmisega tõeliseks täheks. Tema kõrval tundusid kogenud näitlejad kohati oma osa-

ga vaid hakkama saavat.

Ka Linnahallis mängitud "Kuningas ja mina" hakkas elama eriti just tänu säravatele lapstähedele. Uhke oleks selles ju näha eesti muusikaliteatri nägu kujundavat suundumust. Tädi aeg lapserolli-des tundub läbi olevat.

Viimase aja lastemuusikalides kaasa teinud Mati Vaikmaal on selleks näitlejasoont. Pärast Tootsi ja Puhhi-lavastuse Eesliit on ta nüüd Kusti, kellest õhkub tõsiseltvõetavat poisikeselikkust. Koos Margit Saulepi Itiga olid nad veenvad nii mänguliselt kui ka vokaalselt.

Põhikolmiku askeldamine haakus hästi rahvusromantiliselt eendas laadis lavapildiga.

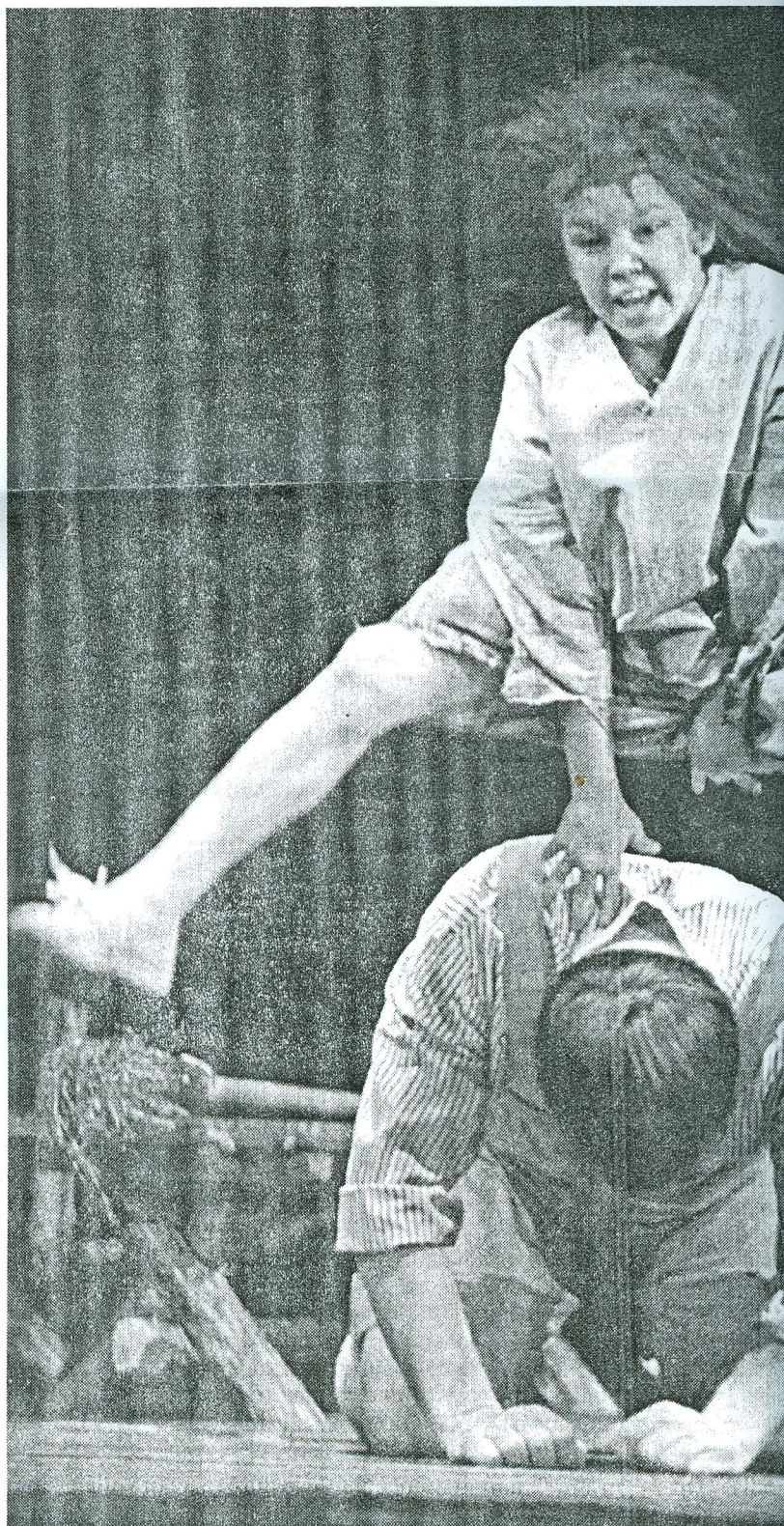
Tänapäeva laste silme ees oleva arvutigraafika- või õudukatekessele maailmale on see midagi uut. Lavastaja-kunstnik Hardi Volmer oli Estonia kitsa lavaruumi ideaalselt ära kasutanud. Kõrge maaliline mägi andis näitlejatele metsastseenides ekslemis- ja põgenemiseruumi ning vaatajale avarustunnet. Pöördlava teine pool avas mäe all peituvat koobaselamist.

Filmiga võrreldes

Filmiga võrreldes läks lavastus psühholoogiliselt lihtsamat ja Lutsu-kesksemat teed. Koopast võtsid põgenevad Iti ja Kusti Nukitsamehe lihtsalt, ilma mingite pinget tõstvate alternatiivideta kaasa ja koduõuel kestis kaua isamaaline meelisklemine. Oleks tahtnud esimese vaatuse moori kombel hüüda: "Mis laulupidu te seal peate!". Filmiversioon Nuki kohanemisraskustest külamiljões oli märksa asisem teema.

Eesti kirutud laulukoolis paistis kollipere – Helgi Sallo Moor ja tema kaks poega Villu Valdmaa ning Tõnu Kilgas – selle lavastuse jaoks küll tasemel olevat. Orkester noore Elmo Tiisvaldi käe all kõlas küll vahel liiga valjult, kuid see-eest värvikalt, täpselt ja tihedalt.

Sel laupäeval tõi ka meie teine ooperiteater Vanemuine välja lastelavastuse – Fortini "Ooh, Pinocchio".

Esietenduse Nuki – Sander Kibuvits – kõrval tundusid kogenud näitlejad saavat.

1999

stumine on haruldasem kui hea klassikalavastus

ni publiku hõiskama

sietendusel üle aegade selline aplaus,
liku

Esietenduse Nuki – Sander Kibuvits – kõrval tundusid kogenud näitlejad kohati oma osaga vaid hakkama saavat.